

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6813

гр. София, 19.02.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в
закрито заседание на 19.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

като разгледа дело номер **1877** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Д. В. П. против мълчалив отказ на министъра на здравеопазването да се произнесе по възражение от 29.01.2026г. срещу резултатите от конкурс за избор на Съвет на директорите (СД) на „Многопрофилна болница за активно лечение "Лозенец“ ЕАД. С молба от 18.02.2026г. жалбата е уточнена, като подателят е заявил, че иска отмяна на проведенния конкурс и резултатите от него. В писмено становище от министъра на здравеопазването са изложени доводи за недопустимост на жалбата.

След като обсъди доводите на страните и приложените писмени доказателства, съдът в настоящия състав приема, че предмет на оспорване е решението на министъра на здравеопазването, с което е приключил конкурсът за избор на членове на СД, открит с негова заповед № РД-16-452/16.12.2025г. Това решение е обективизирано в протокол на едноличния собственик на капитала на горепосочената болница, № РД-16-33/09.02.2026г. Тъй като жалбоподателят е бил участник в конкурса, той има правен интерес да оспори крайния акт, с който е приключило производството. В жалбата и молбата за уточняването ѝ, постъпила на 18.02.2026г. е направено искане за спиране допуснатото от специалния закон предварително изпълнение на оспорения акт.

В определение № 5838/03.06.2025 г. по адм. дело № 5375/2025 г. на Върховния административен съд (ВАС), Шесто отделение, са изложени съображения, че: „Съгласно дефинитивната норма на чл. 2, ал. 1, т. 3 от Закона за публичните предприятия (ЗПП) държавните предприятия, създадени със специални закони на основание чл. 62, ал. 3 от Търговския закон са публични предприятия, поради което приложими за тях е и правилото на чл. 21, ал. 1 и сл. от ЗПП, според което "Всички членове на органите за управление и контрол се избират и назначават след провеждане на конкурс". [...] в светлината на новата уредба, дадена със ЗПП, е формирана актуална практика на ВАС по приложението на ЗПП, с която се приема, че при провеждане на конкурсната процедура по назначаването, респ. по освобождаването на членовете на управление и контрол на публичните предприятия възниква административно правоотношение. То се характеризира с това, че от една

страна на правоотношението като негов субект е държавен или общински орган, а от другата страна обикновено гражданин, като и двете страни на административното правоотношение не са равнопоставени. Това не са гражданскоправни отношения, тъй като Министърът осъществява свои властнически правомощия, свързани с процедурата по назначаване или освобождаване, като централен едноличен орган на изпълнителната власт със специална компетентност, носещ публична власт, която включва и функцията – да упражнява правата на собственост на държавата (като публичноправен субект). В този смисъл посочените процедури по ЗПП са едно целесъобразно, но и законосъобразно, средство за постигане на основната цел на това законодателство, заложен в чл. 1 от закона и свързана с оповестяване на държавната политика в областта на публичните предприятия, въвеждането на стандарти за добро корпоративно управление на публичните предприятия, както и задълженията за оповестяване и прозрачност на дейността на публичните предприятия и органите им за управление. Необходимостта от контрол върху решенията, свързани с държавната и общинска собственности, които трябва да се управлява в интерес на цялото население, съобразно разпоредбите на законите, вкл. и с грижата на добър стопанин, е наложила учредяването на специална компетентност на административните съдилища, които в предвидените от закона случаи могат да се произнасят и по оспорванията на актове, които съдържат волеизявления дори имащи и определен гражданскоправен характер (така напр. Определение № 11223 от 07.12.2022 г. на ВАС по адм. д. № 10476/2022 г., III о.). В случая е налице един сложен хетерогенен фактически състав по възникване на правната връзка (от конкурс) за длъжността "член на съвета на директорите на търговското дружество, което включва суксесивното (последователно) осъществяването на различните негово елементи, от които на първо място е административният, свързан с упражняване на правата на Министъра на здравеопазването за освободи предсрочно, да замести временно овакантираното място, а последващо и да обяви, проведе и приключи конкурсна процедура по чл. 21 и сл. от ЗПП. Именно защото императива налага спазване на стандартите за добро корпоративно управление, вкл. и тези, посочени в "Насоките на ОИСП", касателно публичните предприятия, то допустимо е извършване на контрол за законосъобразност от съда на актове, приключващи едни такива производства. В случая този извод се подкрепя дори и невъзможността за някакъв контрол върху това производство, осъществен било от длъжностните лица в Агенция по вписванията (които извършват само контрол от външна страна), нито за евентуална защита на засегнатите лица по реда на ТЗ или дори при наличие на специален закон, по силата на който е създаден публичният търговец. Или следва да се обобщи, че в случая Министърът на здравеопазването с цитираните два свои протокола, е осъществил и свои властнически правомощия, тъй като извършил действия, свързани от позиция на вертикална зависимост спрямо назначаваните лица, които действия засягат пряко техния интерес. Консеквентно това обосновава и извода, че споровете, които възникват между страните на тези административните правоотношения относно съдържанието и обсега на действие на включените в тях права и задължения и/или засягане на законни интереси, следва да се решават по съдебен ред от административен съд (така Определение № 151 от 09.01.2025 г. на ВАС по адм. д. №11380/2024 г., VI о.; Определение № 11338 от 21.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 10485/2023 г., VI о.; Определение № 7986 от 19.07.2023 г. по адм. д. № 6252/2023 г., VI о., Определение № 7700 от 11.07.2023 г. на ВАС по адм. д. № 5016/2023 г., VI о. и цитираните в него други актове на касационната инстанция“.

В определение № 151/09.01.2025г. по адм. д. № 11380/2024г. на ВАС, VI отделение е прието, че: „Процедурата по провеждане на конкурса е административна. Съгласно разпоредба на чл.21 ал.1 от Закона за публичните предприятия, условията и редът за провеждане на конкурс за избор на членовете на управление се уреждат в правилника за прилагане на този закон. Отношенията по

провеждане на конкурса имат публичноправен характер в защита на обществен интерес, провеждат се от орган с публични функции по закон, при публично обявени правила, с определена общественозначима цел. С откриване на конкурсната процедура между органа, упражняващ правата на държавата по смисъла на пар. 1, т.7 от ЗПП и участниците в конкурса възниква административно правоотношение. Последното се характеризира с това, че от едната страна на правоотношението, като негов субект, винаги стои публичен орган, а от другата страна е гражданин или организация. Двете страни на административното правоотношение не са равнопоставени, поради това не са налице гражданскоправни отношения, тъй като органът упражняващ правата на държавата осъществява правомощия във връзка с процедурата по Закона за публичните предприятия, по законова представителна власт от собственика на капитала - Държавата. По отношение на конкурсната процедура органът, упражняващ правата на държавата осъществява властнически правомощия, тъй като извършва действия, свързани от позиция на вертикална зависимост спрямо кандидатите за участие в органа на управление на публично предприятие, които действия несъмнено могат да засегнат техния интерес. Поради това, възникването на спорове между страните на административното правоотношение досежно съдържанието и действието, права и задължения и/или засягане на законни интереси, следва да се решават по съдебен ред от административния съд. Предвид горното, при наличие на административно правоотношение, безспорно на обжалване по реда на АПК подлежи крайният акт, с който завършва тази административна процедура за избор на управител на лечебното заведение – търговско дружество със 100% държавно участие в капитала“. Съдът е приел и, че е дължимо и произнасяне по особеното искане за спиране изпълнението на оспорения акт.

По изложените в цитираната съдебна практика съображения настоящият състав приема, че следва да разгледа направеното в случая искане от този вид. При преценката относно неговата основателност следва да намери съответно приложение разпоредбата на чл.60 АПК, по арг. от чл.46, ал.1 от Закона за нормативните актове. Предварително изпълнение на административен акт се допуска, ако е налице поне една от предвидените в чл.60 АПК предпоставки, свързани с осигуряване на живота или здравето на гражданите, защита на особено важни държавни или обществени интереси или опасност от осуетяване или сериозно затрудняване на изпълнението на акта. За да спре предварителното изпълнение съдът следва да установи, че е налице основание със същата степен на значимост на презумирания от закона обществен интерес и чиято закрила да е със същия или по-висок интензитет, т. е., допуснатото предварително изпълнение да застрашава със същата или в по-висока степен интересите на засегнатото лице. В случая не се установяват, а не се и твърдят обстоятелства, годни да обосноват такъв извод. Жалбоподателят твърди, че вписването на класираните участници в Търговския регистър ще нанесе трудно поправими вреди на болницата. На първо място, общото изявление за трудно поправими вреди, неконкретизирани в степен, допускаща преценка относно тяхното естество и вероятността от настъпването им, не обективира предмет на закрила със интензитет от горепосочената степен. На второ място, тези вреди не се твърди да е възможно да настъпят за жалбоподателя, а за трето, неучастващо в производството лице. Съответно, те също не са годни да обосноват основателност на искането на жалбоподателя.

Предвид изложеното и на основание чл.166, ал.3, чл.154, ал.1, чл.157, ал.1, чл.158, ал.1, чл.170, ал.3 и чл.171, ал.6 АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

I. ОТХВЪРЛЯ искането за спиране изпълнението на решение, обективизирано в протокол № РД-16-33/09.02.2026г. на министъра на здравеопазването като упражняващ правата на държавата като едноличен собственик на капитала на „Многопрофилна болница за активно лечение "Лозенец“

ЕАД, с ЕИК[ЕИК].

II. НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 11.03.2026г. от 11,10 ч.

КОНСТИТУИРА като страни в производството:

1. Жалбоподател: Д. В. П., с адрес: [населено място],[жк]– Б 10.

2. Ответник: министър на здравеопазването, с адрес: [населено място], пл. „Св. Н.“ № 5.

3. Заинтересовани страни:

- О. В. Н.;

- Р. Р. М.;

- В. С. М.;

- О. В. М. – М..

УКАЗВА на жалбоподателя, че е в негова тежест да докаже съществуването на обстоятелствата, от които черпи благоприятни правни последици.

УКАЗВА на ответника, че следва да установи съществуването на обстоятелствата, посочени в оспорения акт, и изпълнението на законовите изисквания при издаването му.

УКАЗВА на ответника най-късно в открито съдебно заседание на 11.03.2026г. от 11,10 ч. да представи заверени копия от концепциите на кандидатите, представени в конкурса.

УКАЗВА на заинтересованите страни най-късно в открито съдебно заседание на 11.03.2026г. от 11,10 ч. да посочат адрес за призоваване и връчване на книжа.

ДА СЕ ПРИЗОВАТ страните и СГП за насроченото открито съдебно заседание.

На заинтересованите страни да се съобщи чрез електронна поща на адресите, посочени съответно на л.36-37 от делото.

Определението подлежи на обжалване само в частта му по т.І, с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

В останалата му част определението не подлежи на обжалване.

Съдия: